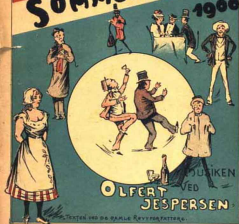

3. Udgave
MER OG DER KØBENHAVN

SOMMERREVYEN

1900

MUSIKEN
VED
OLFERT JESPERSEN

Texten ved de gamle Revyforfattere.

Udgivet af
nr. 3902-92361

KØBENHAVN.
Wilhelm Hansen, Musik-Forlag.

Forlæggerens Bødem.

Ski-Vise.

Allegro moderato.

Gl. Soldatersang.

Nr. 1.

Solo *f Kor*

1. *p* Da Mo - ses ned ad Bjer - ged skred, da Mo - ses
 2. Da O - din drak hos Mi - mer Brænd, da O - din
 3. Naar E - va føl - te sig ner - vss, naar E - va
 4. Prins Ham - let mod Me - lan - ko - li, Prins Ham - let
 5. Da Syv - Aars - kri - gen var for - bi, da Syv - Aars -
 6. Kong Chri - stian lag - de ned sit Sværd, Kong Chri - stian
 7. Og Es - mann, Wied og Sha - ke - spear, og Es - mann
 8. Selv Pa - ven smæk - ker sig paa Ski, selv Pa - ven
 9. Da Mal - le - brok var død i Krig, da Mal - le -
 10. Men in - gen sprin - ger Folk for - bi, men in - gen

Solo *p*

ned ad Bjer - get skred, var det paa Ski, saa -
 drak hos Mi - mer Brænd, løb han paa Ski for at
 føl - te sig ner - vas, sa' A - dam: Løb paa
 mod Me - lan - ko - li, tog ind til Kjø - ben -
 kri - gen var for - bi, løb Kon - gen ot - te
 lag - de ned sit Sværd, og løb paa Ski, i
 Wied og Sha - ke - spear, skrev de - res bed - ste
 smæk - ker sig paa Ski, hver - gang han har en
 brok var død i Krig, bar de paa Ski det
 sprin - ger Folk for - bi, som O - berst Tu - xen

vidt jeg ved!
 bli - ve tynd!
 Ski, min Tes!
 havn paa Ski!
 Aar paa Ski!
 Reg - ne - vejrl!
 Ting paa Ski'er!
 Søn - dag fri!
 høj - e Lig!
 paa sin Ski!

Kor.

Lin - ge lin - ge hop paa Ski!

Noget man skylder sig selv.

Allegro moderato.

Olfert Jespersen.

Nr. 2.

f *Fine.*

Hausine.

1. Nu er jeg Kja-ben-hav-ner, men end jeg mind's, da jeg fri-sted' Li - vet i
2. Først fik jeg en Plads i en Au-to-mat, hvor jeg stod og la - ve - de
3. Hvad her er at se fik jeg sét i - mens, dels a - le - ne, dels med min
4. Nu har jeg faa-et Plads hos en En-ke-mand, han er no'et ved Stormbroen, de

en Pro - vinds. Jeg er nemlig født ud - ad Ut - ters-lev,
 Sil-de-sa - lat, hvad der kom i Sa - la - ten kun Him-len véd
 Føet - ter Jens, mo-re os er no - get, vi beg-ge vil,
 gør i Stand, hvad det er han gør, det jeg ej for-staar,

før-end den og Brænd - høj til Stor-stad blev. Til Kjs-ben-havn min
 og saa jeg-og jeg blev snart sø - kel ve'et. En Maa-neds-tid jeg
 „Fald og Frel-se" var vi i Søn-dags til. Tidt vi paa Tan - dem
 men den Plads er sik - ret for fle - re Aar. Han er saa kæ - len,

Tan-ke al - tid fløj, til Stræ-ge-t og til Ba-le - var - den,
 la - ved'Fri-cas-sé i no' - et, de kal - der for „Heg - net“,
 ta'r til Hel-sing-er, og mø-d-er vi Of-fi - ce - rer;
 og det kan nok hænds, han mig til Al - tret vil fø - re,

Jeg har en Tan-te dér, som rul-ler Tøj og saa en Fæt-ter ved
 men der jeg e - ne Da-mer fik at sé, det hav - de j'in - te be -
 hil-ser jeg med, naar Jens gør stram Hø-near for in - tet at ri - si -
 jeg har al - lig' - vel ik - ke brudt med Jens, det er no'et, man al - tid kan

Gar - den, at ta' der - ind og ud - dan - ne
 reg - net, Mand-folk det er Rak, men al -
 ke - re, saa ta'r vi et Kys ved hver
 gø - re, Nej, jeg vil først se, om han

Aand og Sjæl - det er da vel no'et at man skylder sig sel'!
 li - ge - vel - det er da vel no'et at man skylder sig sel'!
 Mi - le - pæl - det er da vel no'et at man skylder sig sel'!
 er ri - jæl - det er da vel no'et at man skylder sig sel'!

Himmerige paa Jorden.

Tempo di Valse.

Gl. Vals Thema.

Nr. 3.

f *Finis.*

Bugedal.

1. Li - vet er Jam - mer og Livs - glæden vin - ker, li - som Ens
 2. Cav - ling paa Cey - lon og Cav - ling i Si - am, Cav - ling til.
 3. Sthyr ef - ter Luft maatte sid - de og gis - pe i Ka - bi -
 4. Præ - sten Hr. Jen - sen ud - i Har - bo - a - re tror ej paa

Øj - ne nu ser paa det Liv: Ma - ren er skel - øj - et,
 lands og til - vands og til Hest, Kejs - ren af Ki - na har
 net - tet hos Hør - ring & Co., glad Ta - bu - ret - ten han
 Hel - ve - de, det er en Skam, det skal han Fan - den skal

hal - ter og hin - ker, og dog vil An - drés helst ha' hen - de til
 sagt, han kan li' ham, og Kejs - ren af Ja - pan har haft ham til
 op - gav for Bis - pe - sto - len den ble - de i O - den - se
 ga - le ham gø - re, for els' bli'er der ly - net og tord - net for

Viv. Skændt An - drés kan faa, hvem han pe - ger paa, han til
 Gæst. Hvor Din Fan - ta - si dog er vold - somt ri, den er
 O. Da han nap - ped' den, pænthan kláp - ped' den, straaled'
 ham. Hyer en pæn Pa - stor paa sit Hel - ved tror, hver en

Ma - ren frier og med Bæv - ren si'er: Her paa Jor - den
 Mil - lio - nær, den er me - get kær. Her paa Jor - den
 som en Sol og sai „Lil - le Stolt Her paa Jor - den
 Cer - be - rus er med Hel - ved Dus. Her paa Jord er

er Du mit Him - me - rig, og der - for jeg al - tid vil
 er dit Him - me - rig, og der - for vi al - tid vil
 er mit Him - me - rig, og der - for jeg al - tid vil
 Hel - ved hans Him - me - rig, og der - om han al - tid vil

dan - se med Dig! Her paa Jor - den er Du mit Him - me -
 sto - le paa Dig! Her paa Jor - den er den dit Him - me -
 sit - te paa Dig! Her paa Jor - den er Du mit Him - me -
 præd' - ke for Dig! Her paa Jord er Hel - ved hans Him - me -

rig, og der - for jeg al - tid vil dan - se med Dig!
 rig, og der - for vi al - tid vil sto - le paa Dig!
 rig, og der - for jeg al - tid vil sit - te paa Dig!
 rig, og der - om han al - tid vil præd' - ke for Dig!

D. S. al Fine. %

Dammelamsen.

Engelsk Thema, omskrevet.

Jørgensen.

Vals.

Nr. 4.

f

p

1. Jeg
2. Naar en
3. Sven
4. Sammen.
5. I

ken-der en Pi-ge med smaa hvi-de Tænder, med smaa re-de
 Far har en Sen, og den Sen det er Fars Sen, saa var det jo
 Lan-ge er Dig-ter, en Dig-ter kan fej-le, en Dig-ter kan
 lig-net med Rød-by er Kjøbenhavn en sød By, jamen, of-te en
 Rigs.dæns Ka-ser-ne med Haand og med Hjærne de ar-bej-der

Hænder, en rask Krøl-le-top, en sød lil-le
 Synd, om den Søn blev for-sømt. Og Teg-ner den
 neg-le i bar Di-strak-tion. N. I. Be-rend-see
 ded By, det er li-ge-frem Synd. Jeg har Trang til at
 ger-ne for Skat-te-re-form. Selvi Fe-ri-en de

Gemse, der nok kan for-glem'se, men let til at bremse, naar
 Gamle vil, Søn-nen skal skynde sig med at be-gynde at
 læ-ser, han læ-ser og skriver, han brænder af I-ver for at
 si-let, ja, jeg kan sgu'ne li-let, men Prikken o-ver i-et det
 sid-der og sil-der og slid-der, at de Folk dog gi-der, naar de

Jeg si-ger: Stop. Hun har kun den Fejl, at hun holder af Ge-
 bli-ve be-remt: Du min Søn, skal ge-re Fa-mi-li-en
 g'ham en Lec-tion. For Sven Lange, ja, det er nu slet ik-ke
 mang-ler vor By. Jeg vil slet ik-ke ta-le om de Nar-re
 kan bli-ve fri. Ja, men Matzen syns ej om, de æ-ter og

ne - ver lidt mer, end hun hol - der af mig, og hun vil
 Æ - re, Du har jo lug - tet Salt - vand før? Ja, -
 hans Mand, N. I. B. syn's, han dig - ter for sløjt, men at han
 stre - ger, at Dag - mar er By - en for stram, og
 drik - ker, saadan u - den for Sam - lin - gen, jam - en

kun ha' den æg - te - ste Strasbur - ger - le - ver, og det er en
 saa skal Du Pi - ne - død og - saa straks væ - re baade Sø - farts, og
 hug - ger saa me - get des - bed - re fra en Franskmænd, og saa skriger Be - rend -
 at naar Bæch - Ol - sen skal vin - de en Sej - er, maa vi ta' i
 Høgsbro bli - er ar - rig, for Høgsbro er sik - ker, og flot si - ger

dyr Po - stej! Naa, det kan eins Bier væ - re, hvad det koster, kære, der som
 Skibsin - spek - ter! Og den gamle Tegner med den un - ge Tegner ved en
 sen himmel - højt! D'inte ban - ge, Langel hug - ge mange lan - ge græske
 Skoven med ham, - men i nordre Birket, dér guar Spille - vær - ket aa, saa
 Gam - lin - gen: Skal der la - ves Skatte, saa sku' Fanden ta' dé, der som

ba - re Glut - ten faar lidt godt i Skrutten, og man saa selv faar lidt af Dam - me -
 Knækken - bej - ner min - des de Kap - tej - ner, der ej fik en Døjt af Dam - me -
 franske San - ge! har De ta' et saa mange, kan De godt ta' he - le Dam - me -
 rent ud - mær - ket! Det mig tidt har ær - get, Kjø - ben - havn faar nix af Dam - me -
 jeg kan fat - te, at I ej skal ha' de' flot og sma - ge no'et af Dam - me -

lam - sen med! ikk' sandt! *f*
 lam - sen med! Sing godt!
 lam - sen med! Mon - sieur!
 lam - sen med! Deter Synd!
 lam - sen med! vær's go'!

Vore vestindiske Øer.

Tempo di Mazurka.

p Nicolaisen

Olfert Jespersen.

Nr. 5.

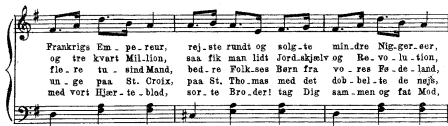
1. Knud den sto - re laa en
 2. Naa, Hr. Gre - ven snak - ked'
 3. Der er o - ver hund - red'
 4. Til at hol - de al - le
 5. Øer - nes Til - stand er lidt

Dag paa Chai - se - lon - gen, sløb en lil - le Skra - ber, ja saamsend gjorde
 væk, til han fik solgt den, hvor - paa Øen til Gu - ver - ner fik gam - le
 Po - li - ti - be - tjen - te, de paa Ri - ster stil - le staa - og bli - ver
 Ø - er - ne i Ør - ne der - til hjæl - per nu som for - hen Gu - ver -
 u - sund, men for - trin - lig, og dis - se Per - ler vil de sæl - ge til Mac

Kon - gen. Kon - gen hav - de ej haft Nat - te - ro,
 Scholten, Kon - gen fik en Mas - se gam - mel Rom,
 brændte, Sæ - de - lig - heds - po - li - ti - et gaar
 ner' ne, som for - u - den Ko - sten og Lo - gi har
 Kin - ley, og g'le Neg - re - ne en Præ - si - dent,

der - for tog han nu Re - van - che, for hvad der skal til, det skal til!
 Ne - gre - ne de fik paa Rum - pen, for hvad der skal til, det skal til!
 og no - te - rer al - le neg - ne, jo, hvad der skal til, det skal til!
 ty - ve - tu - sin - de i Ga - ge, ja, hvad der skal til, det skal til!
 de som er væn - til med Kon - ge, næ, hvad der skal til, det skal til!

Han blev væk - ket af Grev Cha - teau - do, som for Karl den Sto - re,
 Næ - ste Aar var Ø - ens Kas - se tom, der - paa laan - te man tre
 Der er væl - dig Op - gang Aar for Aar, Ø - ens Hær den tæl - ler
 En - bedsmænd man gaar og va - der i, én for hver en Ne - ger -
 Dej ej Dan - mark væ - re kan be - kendt, Christmas, spil ej Skid - mas

Frankrigs Em - pe - reur, rej - ste rundt og solg - te min - dre Nig - ger - eer,
og tre kvart Mil - lion, saa fik man lidt Jord - ak - sjelv og Re - vo - lu - tion,
fle - re tu - sind Mand, bed - re Folk - ses Børn fra vo - res Fø - de - land,
un - ge paa St. Croix, paa St. Tho - mas med det dø - bel - te de nøjs,
med vort Hjer - te - blod, sor - te Bro - der! tag Dig sam - men og fat Mod,

Kejs' - rens Kas - se var lidt slun - ken, og hvad der skal til, det
Mis - vækst, Hun - gers - ned og Vand - flod, for hvad der skal til, det
de faar fi - re Mark for Ti - men, ja, hvad der skal til, det
paa St. Juan med no - get me - re, for hvad der skal til, det
u - den Dig hvad var saa Dan - mark? Nøe, hvad der skal til, det

(Gl. Thema.)

skal till: „Si - re,“ sa' Gre - ven, „vil De kø - be li - ge -
skal till: Ja - men i Dan - mark drak man gam - le Schol - tens
skal till: Lang - somt, men sik - kert gaar de kø - re Øers Fi -
skal till: Kon - gens Ge - børs - dag Ga - ver - ner'n en bed - re
skal till: Ge - ne - ral Her - ring vil - de trods sit sto - re

strax St. Croix, saa med en min - dre Provisi - on jeg nok skal
gam - le Rom, hvor - i de fle - ste ko - gende Vand og Suk - ker
nan - ser frem, skyl - der de no - get, sen - der Reg - ning de her -
Mid - dag gi'er for al - le hvi - de og de bed - ste sor - te
Stats - mands - blik la' Suk - ker - ser - ne ral - le rent ud for en

nejls, men hvad der skal til, det skal till: > >
kom, for hvad der skal til, det skal till: f
hjem, for hvad der skal til, det skal till: f
Pl'er, for hvad der skal til, det skal till: f
Slik. Nøe, hvad der skal til, det skal till: > >

Den danske Ungdom.

Tempo di Valse.

Potpourri.

Nr. 6.

p *Fins.*

p Kirsten

1. Man paa staar, de Un - ge be - gejstres ej me - re for no - get paa
 2. Er Dig - ter - ne ble - vet saa gy - se - lig tam - me, at ej de kan
 3. Jeg i Po - li - tik er kun saa - re lidt hjem - me, men det kan jeg
 4. Vel pre - ve - de Ib - sen de de - de at vuck - ke, han har jo et

den - ne Jord, ja, at in - tet kan Ung - dom - men
 slaa til Lyd, saa - dan at vo - res Ung - dom kan
 ej for - staa, det at Ung - dom - men knap gi - der
 vist Ta - lang, jeg og Mor var der - hen - ne, vi

e - lek - tri - se - re, end ik - ke de var - me - ste Ord.
 glø - de og flam - me, og væk - kes til Glø - de og Fryd.
 hæ - ve sin Stem - me, naar Ta - len den fal - der der - paa.
 slum - re - de beg - ge og drøm - te om Ib - sen paa „Grand.“

Der er in - gen Be - gej - strings - I - de - er i Ti - den, og
 Ja, kan selv gam - le Drachmann ej mer slaa de Stren - ge, han
 Tænk, jeg troe - de dog, Mænd som Hr. Bram - sen og Bjer - re var
 Ja men Kvin - der - nes Valg - ret, var den Sag ej vær - dig at

det maa de be - de for, det skal væ - re saa ser - ge - lig
 slog saa vel - sig - nei før, ja kan han og Bech - Ol - sen, de
 Ungdoms Be - gej - string værd, og i hvert Fald en Knop som... som
 staa paa de Un - ges Flag? Ja om Du gik til Me - de og

man - ge Aar si - den der var no - get at glø - de for.
 to sto - re Dren - ge, ej skaf - fe lidt Livs - hu - mer -
 Hr. Kam - mer - her - re Saa - ve - ni - us stod Ung - dom - men nær.
 kæm - ped' i - hær - dig for Jo - han - ne Mey - ers Sagi

meno mosso (Omskrevet Thema af „Dukken.“)

Den Snak kan jeg nu ej for - staa, jeg syn's, naar
 Kan vi ej Pons og Ly - ren slaa, er Hæn - der -
 Men kan selv ej en saa - dan Mand gi' Ung - doms -
 Nej, un - ge Mand, hvis Du vil gaa til Me - de,

Kvin - der - ne er se - de, maa det i al - fald
 ne for smaa og ble - de, kan vi maa - ske al -
 glø - den Liv og Grø - de, ja, saa er det blot
 skal kun en Du me - de, saa er Du me - re

kun - ne faa den dan - ske Ung - dom til at glø - det
 lig - vel faa den dan - ske Ung - dom til at glø - det
 og der kan faa Dan - marks Ung - dom til at glø - det
 sik ker paa, at hun vil faa Dig til at glø - det!

Svigermama.

Allegro moderato.

Bagedal.

Potpourri.

Nr. 7.

f

1. Min Sviger-ma - ma Ger -
2. I Si - am er Kon-gen
3. Hun har travlt med at spe-ku -
4. Til vor zo - o - lo - gisk

tru - de var vist med at - ten - hundred' ét den anden A - pril, der er Liv i de gamle
skattet af fem - hundred' Ko - ner, han - ses Ei - en - dom, der - i ik - ke indbe -
le - re, hun vil nemlig gerne væ - re Mil - lio - ner, og Æg vil hun preser -
Ha - ve min Sviger - ma - ma har faa - et Kort i Aar, hun skænket haren

Klu - de, for Ma - dammen til Da - to har sig holdt sta - bil. Hun er saa
fat - tet de ik - ke saa faa, som han har u - den om. Li - ge me - get
ve - re, jeg kan ty - de - lig se, at den sgu in - te skær. Hun af Æg har
Ga - ve, en vind - sj - et Killling, der har Ha - reskar. Og hun hug - ger

ma - ge - løs blid og from, ja - men tir ej den Løv - in - de, og det
hvem - han kan al - le faa, helst han ta'r dog dem med Smal - ben og
dag - lig brugt tre Du - sin u - den Løs - nin - gen at fin - de, og hun
Æg fra den lan - ge Struds, hun om - kap med Tig'ren hvæ - ser, hun

ny - e Mid - del mod Al - der - dom ma - De ik - ke gie' til hende. Hun hver -
staarde Brud u - den Kjo - le paa, faar de dog en Ring fra Halgren. Sviger - ma -
tror min Sand - ten, at jeg gør Grin, naar jeg ven - ligt raa - der hen - de; Du en
har med Hval - ros - sen drukket Dus, men hun hil - ser ikke paa Næ - ser. Den I -

(Thema)

af „Dulken.“)

an - den Da' gærne vil - de ta' et Pund Se - rum for at bli' ung der -
ma sku' ta' med et Skib her - fra, hil - se man - gen Gang fra sin Sviærsen
Snes skal ta' - trækde hal - ve fra, læg dem i din Seng, naar Du klær Dig
de at ta' Mo - skus - ok - ser fra Grønlands In - dre stam - mer fra hen - de -

a', men jeg ba' og ba' - hold Dig væk der - fra, Fan - den holder nok
a', Si - ams Konge ka' da vel og - saa ha' Hjer - te - rum for en
a', hvis saa næ - ste Da' der er Kyllin - ger, ja! saa til Lykke med
a', gid hun vil - de ta' selv der - op en Da', Gud! hvad un - der man

Kor.

Liv i Sviger - ma - ma! Hun hver an - den Da' gærne vil - de ta' et Pund
anden ens Sviger - ma - ma! Sviærsen a', Si - ams Konge ka' da vel og - saa
Bør - ne - ne, Sviger - ma - ma! Du en Snesskalt a', trækde hal - ve fra, læg dem
ik - ke en Sviger - ma - ma! Den I - de at ta' Mo - skus - ok - ser fra Grønlands

Se - rum for at bli' ung der - a', men jeg ba' og ba' - hold Dig væk der -
mang en Gang fra sin Sviærsen a', Si - ams Konge ka' da vel og - saa
i din Seng naar Du klær Dig a', hvis saa næ - ste Da' der er Kyllin - ger,
In - dre stammer fra hen - de a', gid hun vil - de ta' selv der - op en

fra, Fanden holder nok Liv i Sviger - ma - ma!
ha' Hjer - te - rum for en anden ens Sviger - ma - ma!
ja! saa til Lykke med Bør - ne - ne, Sviger - ma - ma!
Da', Gud! hvad under man ik - ke en Sviger - ma - ma!

Copenhagen.

Engelsk Melodi.

Nr. 8.

Allegretto. *f* *Hansine.* *p*

1. I Co - pen - hague paa
 2. I Ti - vo - li To
 3. Til Klamp - en - borg med
 4. Den dan - ske Bon - de

Ø - ster - ga - de, - rue de Øst, o! rue de Øst! alt straaier dér af
 Kro - ner gav jeg en Gar - con, sand'n sans fa - çon, den var lidt' rev.net,
 Æ - ske tog jeg ud en Da; Comme si comme ça, de dan - ske Flac - rer
 le - ver af at spre - de Møg i Vadmels - tøj. Til O - den - se A -

Glæ - de og af Ny - de - lyst, paa rue de Øst! og al - le, kun ej
 ja - men el - lers ret fin - fin, naa, eh - bi - en, han troe - de, den var
 gruelig me - get langsomt kør, pa - role d'honneur! men Bak - ken fandt jeg
 gra - ren ri - der paa sit Øg, til Fest - hal - lej. Først ser han lidt paa

D. F. D. S! Di - rek - ter, har godt Hu - mør, aa Gud, jeg el - sker
 falsk og sa' til mig lidt raat, „Kom De nu blot med mig, og saa blev
 ma foi helt pa - ri - si - en, jeg el - sker den, dér saa, jeg Frø - ken
 He - ste, Svin og Lø - de - keer, pyhl de p o - deur, saa bli - n - ker han til

rit. *a tempo*

Jer de tout mon coeur: la By, le Folk, le Hest! Og
 jeg sat i Ca - chot. En lil - le Nat, ej mer!
 Jul - le Ras - mus - sen, en æg - te dansk Chan - teuse.
 Kunstens sø - de Møer, med A - dels - mands Hon - ner.

Ø - re - sun - dets Kyst, som I med Reti'e er stol - te a': der
 Nej, for Møn - ten den var søg - te a - be - so - lument, men
 O! hun sang en Sang, den staar her i min Sou - ve - nir, Kom
 Dan - ske Fest - A - grar - at Du sku' dej - e den Malheur foret

gaar et Skib om - trent hver an - den Da; med fuld Mu - sik hver
 det tog Tid for Po - li - Po - li - ti - et, før de ku' fin - de
 med paa Bi - ba - Ber ren, gam - le Jas og faa en Ski - Ska -
 Nik, et Blink, lidt Dik - ke - dik - ke - dik, kom til den fran - ske

tre - die Pin - se - da! Ja - men fi - ne Folk de
 rig - tig re - de i'et. Jeg slap fri, de sa' blot:
 Ske - fuld Sup - pe - das! Det var Po - e - si af
 Re - pu - blik - ke - lik! her er der sgu ej saa

sej - ler ik - ke selv en - gang, de kø - ber Cou - po - ner og
 Gør det ej en an - den Gang! Folk er skam saa sø - da i
 den, som falt tou - jours plai - sir. Ja, syn - ge det kan de, de
 me - get som en Kat, der gøer, for - di en A - grar ej

bru'er dem som Pre - sent. *f*
 gam - le Dan - ne - vang.
 køn - ne dan - ske Pi'er.
 im - mer glør paa Kser.

En lille Familie kan leve deraf.

Nr. 9.

Allegro. *Jørgensen.* *p* Oldenburgermarschen
noget ændret.

f

1. I zo - o - lo - gisk
2. Jeg el - sker højt vor
3. Ko - me - die gaar ej
4. Hvis Du vil væ - re
5. Et Taarn i Aar har
6. I „Na - tio - nal“ i
7. Jeg véd jo nok, at

Ha - ve Spo - ron er ked af Næ - sers flot.te Fa - con: De
Li - te - ra - tur og er saa vidt som muligt à jour, men
of - te jeg paa, jeg var dog hen - ne en Af - ten og saa' den
Doc - tor ud - i det Fag, man kal - der Fi - lo - so - fi, saa
Ti - vo - li faaet og lej - et til Metz, ja det er da noét, og
før - ste Par - ket jeg sad og saa' den smuk.ke Fa - gette, for -
Fol - ke - tingsmænds Be - stil - ling mest be - staar i at skænd's vi

Dyr, vi har, blif vold - somt be - talt, og hvad de æ - der
hø - re Dig - t're læ - se sig sel' der - ef - ter læng - tes
lil - le Bø - manns sto - re Suk - ces med stram - me Pi'er og
skriv en stør - re om - fangs - rig Bog om Fod - sved hos den
Fol - ket van - drer glad der - om - kring, ja Thra - ne har skam
bar - me sig hvor hun var rin - get ned! Naa, Øj - et har - tig
an - dre, som ej le - ver der - a', vi skul - de pønt os

er ko - los - salt! Næ - ser kan sag - tens med Gul - det rut - te,
 he - le min Sjel. Nu har jeg hørt det, jeg fik Bil - let til
 stramtan - det The. Vel er det ik - ke just bar La - vend - ler,
 spætte - de Snog, el - ler om Hug - or - mens Mæl - ke - tæ - n - der,
 mor - som - me Ting. Men Folk har nu faa - et den dum - me Va - ne,
 væn - ned' sig te'et! Ja - men, hvor hun dog var o - ver - saa - et
 hol - de - der - fra. Som nu min Ven, han fra Ka - strup Glas - værk,

naar man til Mor - bror har Berlings A - vis, men skal vo - res Pen - ge han
 en So - i - rée, som For - fat - ter - ne ga', næ, Ma - ge til Bras har jeg
 Es - mann har sam - let i den Bu - ket, han vif - ter nu li - ge - godt
 Blindtar - men hos Ka - ka - du - er - ne, om Nær - sy - net he - den hos
 de fin - der Fyr - vær - ke - ri - et slejt, og jeg kan for - staa, at det
 li - ge fra ø - verst til hen - des Hæl, ja hun maa jo tje - ne ge -
 Duus, i hvis Hus jeg er kom - men tidt, hvor - for men han hav - de et

gaa og put - te ned i en spat - be - net Vor - te - gris?
 ej væ - ret med til, det var sgu til at faa Boen - del - orm a'!
 godt med Bænd - ler og med den lil - le, den var - me Ret.
 vil - de Æn - der, Kold - brand hos Ko - le - ra - flu - er - ne.
 sørg - rer Thra - ne, som véd, det be - ta - les u - hy - re højt.
 val - tig paa 'et hvis hun, det tror jeg, har tjent det sel'!
 saa - dant Hast - værk med at bli'e Med - di - rek - te - ren kvit?

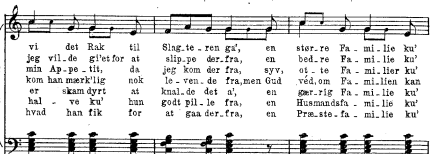
Hvad skal vi her med en Bjørn og en Ørn, Ja - gu -
 Hvad de har læst vil jeg væ - re et Bæst, om jeg -
 Næ, hvor de va - ded' i koldt Bord med varm Ret, og
 Jeg har en Ven, der gik hen og blev Doc - tor paa en
 Vil De ha' mer, end vi gi'er, se nu her en Ra -
 Hun hav - de hun dre - de - tu - sen - de smaa Di - a -
 Max vil Du strax ta' og gaa, Du skal faa alt hvad

ar, Ka-gu-ar, og en dum Dro-me-dar! Hvis vi det Rak til
 véd, men jeg led, saa jeg skam-mer mig ve'tet! Det, jeg vil-de gi'et for at
 Ø-sters, Champag-ne, A-sparges og Sa-lep! Uh min Ap-pe-tit, da
 Kom-ma-fejl i det Pa-mi-ri-ske Sprog! Det kom han mærkelig nok
 ket, en Bom-bet, og i-gen en Ra-ket! Det er skamdyrt at
 man-ter, Brillan-ter med Spil-le-værk paa! Det hal-ve ku' hun
 Du nu vil ha', naar Du blot stik-ker a'! Naa, hvad han fik for

Slag-te-ren ga', en ster-re Fa-mi-lie ku' le-ve der-a'! Hvis
 slip-pe der-fra, en bed-re Fa-mi-lie ku' le-ve der-a'! Det
 jeg kom der-fra, syv, ot-te Fa-mi-lier ku' le-ve der-a'! Uh
 le-ven-de fra, men Gud véd, om Fa-mi-lien kan le-ve der-a'! Det
 knal-de det a', en gør-rig Fa-mi-lie ku' le-ve der-a'! Det
 godt pil-le fra, en Husmandsfa-mi-lie ku' le-ve der-a'! Det
 at gaa der-fra, en Præ-ste-fa-mi-lie ku' le-ve der-a'! Naa,

vi det Rak til Slag-te-ren ga', en ster-re Fa-mi-lie ku'
 jeg vil-de gi'et for at slip-pe der-fra, en bed-re Fa-mi-lie ku'
 min Ap-pe-tit, da jeg kom der fra, syv, ot-te Fa-mi-lier ku'
 kom han mærkelig nok le-ven-de fra, men Gud véd, om Fa-mi-lien kan
 er skamdyrt at knal-de det a', en gør-rig Fa-mi-lie ku'
 hal-ve ku' hun godt pil-le fra, en Husmandsfa-mi-lie ku'
 hvad han fik for at gaa der-fra, en Præ-ste-fa-mi-lie ku'

le-ve der-a'!
 le-ve der-a'!
 le-ve der-a'!
 le-ve der-a'!
 le-ve der-a'!
 le-ve der-a'!

Dronning Margarethe.

Allegretto.

Kirsten

Potpourri.

Nr. 10.

1. Mar-ga - re - the, Dron-ning Mar-ga -
 2. Mar-ga - re - the tid - lig stod ved
 3. Mar-ga - re - the var en nøj - som
 4. Da hun ds - de, Dron-ning Mar-ga -
 5. Æ - re væ - re Dig, Fru Mar-ga -

re - the er den stør - ste Kon - ge, vi har
 Ro - ret, hun drak al - drig The - vand paa sin
 Ko - ne, hvad der er saa sjæl - dent i det
 re - the, sør - ged' Nor - dens Ri - ger al - le
 re - the, Nor - dens Kvin - der syn - ge vil din

haft, Nordens Ri - ger, der laa me - get spred - te, sam - led
 Seng, Klokken ot - te var hun paa Kon - to - ret, naar hun
 Fag, hun gik y - derst sjældent med sin Kro - ne, al - ler
 tre, og det pud - se - løj - er - li - ge ske - te, der blev
 Pris, thi i lær - de Vær - ker kan man se det, at selv

sam - men hun ved e - gen Kraft. Ja, for
 hav - de tul - let om sin Dreng. Det er
 højest paa sam - mes Fød - sels - dag. Hun var
 ned - sat straks en Ko - mi - té. Der var
 Mand - folk kal - der Dig for vis! Hvil - ken

selv om hun var Kvin - de, var hun in - gen - lun - de svag, hen - des
 læj - er - ligt at læ - se om, men fyldt en halv Snes Aar, blev hun
 tar - ve - lig, men net og brug - te ik - ke stort til Pynt, brug - te
 rig - tig pæ - ne Nav - ne fra for - skel - li - ge Par - tier, fra en
 Kvin - de er vel el - lers lo - gisk, klog end - si - ge vis? Vi kan

En' var og saa Val - de - mar - med Til - navn At - ter - dag. Hun var
 gift, en an - den paa en Snes end - nu som Jom - fru gaar! Kom - mer
 ej en - gang Kor - set, skendtman dog - den - gang var be - gyndt naar et
 svensk Gros - ser i Punch til vo - res e - gen Her - man Trier, gam - le
 væ - re Mandens Him - mel - el - ler lil - le Kæ - le - gris, væ - re

stærk, hun var snild, hun var smuk hun var mild!
 Tid, kom - mer Raad, end - nu Tid til at naa' et - !
 Stats - raad blev sat, tog hun Strik - ke - tøj - et fat -
 Bjern - son og Blem og jeg véd ik - ke hvem,
 sød, væ - re kæk, ja - men vis - næ, gaa væk!

Ja! hun ev - ne - de med Myndig - hed, til Ti - der med en fyn - dig
 Ja! Aa, kun - de man end - da som Brud se ba - re halvt saa yu - dig
 Ja! Hun hængte Tøj til Ter - ring selv, hun var sin e - gen Her - ring
 Næ! men de er al - le me - get kendi, og de vil gi'e et Mo - nu -
 Aa! Vi kal - des dum - me Blomster smaa, der rundt om - kring til Pynt kan

Ed at faa re - bel - ske A - dels - mænd til pænt at nej - e, det klædte
 ud som hun, hvis Bil - led jeg har set paa fle - re Plat - ter, saa ny - de -
 selv, og tænkte ej paa Sang, Mu - sik og Dan - se - glæ - der, men det var
 ment, og of - re Pen - ge, Tid og al - le de - res Ev - ner, men hvor Mar -
 'staa og lok - ke Som - mer - fug - le - ne ved Duft af Hon - ning - Tak Marga -

hen - de, naar hun lo, hun skaffed' Lan - det Fred og Ro, og kun - de
 lig og saa fin - fin, med saa - dan' Øj - ne, saa - dan Teint, saa kun - de
 vist til - dels for - di hun næ - sten al - tid laa i Krig, dels med Fe -
 gre - the nu skal staa, og hvad Mar - gre - the skal ha' paa, ja, ba - re
 re - the! Du var vis, men husk, hvor faa af os det gi'es saa ung at

og - saa skaffe Kro - nemønt til Vej - et *f*
 Mor - skam væ - re henrykt for sin Dat - ter!
 tal - je - brød - re dels med Han - se - stæ - der!
 Nordens B - nig - hed der ik - ke rev - ner!
 bli - ve En - ke og saa væ - re Dron - ning!

Paris - Kjøbenhavn.

Olfert Jespersen.

Nr. 11.

Allegro.

Bøgedal

1. O, Du lil - le kan - ne Bøl - ge - land i
2. Naa Pa - ris er og - saa pynt - lig, sik - ket
3. Nø det franske Køk - ken læ - rer jeg sgu
4. Jeg var op - pe paa det høj - e Slot, hvor
5. Ej hos os et Søm der mang - led, det var

Jørgensen
Bøgedal
Jørgensen
Bøgedal

mf

mel - lem Sund og Belt, hvor der væl - der frem af Vint'rens sid - ste
Le - ben Dag og Nat, blot man med - te no'en man kend - te, og med
al drig at for - staa, blot saa me - get som et Sur - brød flakt med
Præ - si - den - ten bor, vex - led med Mi - ni - ster, So - cia - li - sten
her - ligt for saa - vidt - men se Guldsmed Mi - chel - sen gaa rundt i

Sne og Sjap og Ælt al den ly - se grøn - ne Skov! U - de
hvem man var paa Hat, har De f're - sten - set min Hat! Og Na -
Rul - le - pøl - se paa, aa, det' ik - ke til at faa! Naar jeg
Mil - le - rand et Ord, lig - ned' ik - ke Borg - bjerg Spur! Naar det
Kjo - le og i hvidt, det har man da set saa tidt! El - lers

alt er vaadt og in - de raat og Vin - ter - frak - ken slidt, Al - ma -
po - leons Grav er virkelig flot for en - lig Mands - per - son, Po - leon
faar en Spi - se - sed - del med fem - hund - red Ting paa Rad, faar jeg
kni - ber lidt med Glo - ser - ne, saa si'er jeg blot Tøf, Tøf - men jeg
er ved Gud Pa - ris en By med det rig - tig æg - te Pif, jeg har

nak - kens For - aar kun til Grin, dog ser man mi - le - vidt al den
er nu li' godt Kæ - le - bar - net i la grande Na - tion, og den
Lyst til blot at be' dem gi' mig én Gang Hun - de - mad, og et
faar kun gam - mel - t Sup - pe - kød, naar jeg for - lan - ger Bef, Fan - den
al - le - re - de lært at ta' mig min A - pe - ri - tif, før jeg

ly - se - grøn - ne Skov! Fra den trav - le By de 'rel - ler ud at
gam - le Ba - tail - lon! Og Lou - vre der er ken - ne Ting, det
Ef - ter - mid - dags - blad! Jeg bli'er dag - lig snydt fra Mou - lin rouge til
hak - ke mig en Bef! Ja - men Ø - sters har jeg hug - get i mig
faar min Ry - ste - beaf! Aa det vrim - ler her med mæg - tig se - de

se de grøn - ne Skat - te, og hjem i - gen med Løv paa Hjul og
maa ved Gud man si - ge, skændt ik - ke nær saa sjo - ve Ting, som
Fjøl - le - ri ber - gé - re, det er for galt, de Fransk - mænd ej vi
i de sto - re Hal - ler, paa et Mi - nut jeg slug - te et Du -
Pfer som ba - re Fan - 'en men her er dog no'et, der si' - er mig, jeg maa

om de ny - e Ha - te, af Sø - ne So - len vaag - ner og tit - ter frembar
vi har paa „den fri - e,” jeg mangler end - nu me - get: Bul - lier og No - tre
an - dres Sprog kan læ - re, de li - ge véd, at s'il vous plait be - ty - der væs - se -
sin med Skæg og Skal - ler, og jeg har væ - ret med til at vrø - le: Vive l'ar -
hjem til Tra - ver - ba - nen, den ly - se - grøn - ne Skov og det rø - de hvi - de

a tempo
Sky, og den mum - ler: nej, men se, der ri - der Som - mer de i
Dame, og saa O - pe - ra - en og Vé four, jeg maa sgu ind til
go! men de ken - der ik - ke For - skel paa en Aul - borg og Ho -
meel ja og sagt til al - le Da - mer, som der var det mind - ste
Flav, hjem til Slot - ten - lund, hvor jeg hver Sun - dag sny - der lidt i

By, aa, du ly - se - grøn - ne Skov!
ham, det' den fran - ske Nej - en - dam!
bro, aa, det syn's jeg er Skan - do!
ve! aal! ai - mer, ai - mans, ai - mé!
Trav, aal hvor jeg har snydt i Trav!

Det er ikke min Livret.

Allegro.

Olvert Jespersen.

Jørgensen.

Nr. 12.

1. Lord John Cor - ri - dor, Kam - mer - tje - ner hos Prin - sen af
 2. Ka - si - no A - djes! Ri - chard Schrø - der til O - den - se
 3. Mon i Bu - da - Pest Ge - org Bran - des ej hand - le - de
 4. Hr. Dye - kjørs Mo - ral vim - ser rundt, vim - ser her, vim - ser
 5. Gud véd nu, hvad Lars, hvad Lars Di - ne - sen me - ner i

Wales, er ble - ven saa stor, saa af Vig - tig - hed næ - sten han
 tar, han slæn - ger et Kys, og han mum - ler et Au - re - vo -
 galt? Han sa': det var bedst, om jert Sprog jeg ku' fly - den - de
 dér, med Sorg og med Kval ser han og - saa, hvordan vi os
 Aar? Han er, ih be - vars, sta - dig høj - re med Hud og med

kvæl's. Han hos Kon - gen fik en Ski - ve Kal - ve -
 ir! Naar han nu staa'r paa sin Trap - pe, ser han
 tal't! Naa, det kan jeg ik - ke, ja - men I kan
 klø'r. Ved de Da - me - To - i - let - ter, som den
 Haar. Men er han hen - rykt ved det sid - ste Mi - ni -

stog bragt paa et Fød, strax han sa': „Hvor tør De
 ik - ke A - ma - lien - borg, og hans Ar - me hæn - ger
 hel - ler ik - ke jydsk, og hvis vi skal snak - ke
 ar - me Jour - na - list ser paa Bal - de Vin - ter -
 sterium, vi har faaet? Man bli'r ik - ke, de'r det

gi - ve mig Lord John den Hun - de - mad! Vil De gi' mig he - le
 slap - pe, og hans Aa - syn vi - ser Sorg, et The - a - ter har han
 sam - men, er det bedst, det bli'r paa tysk, for det ty - ske Sprog for -
 næt - ter, er han ble - ven me - lan - trist, Kvin - dens la - ve Liv ham
 tri - ste, saa - dan gan - ske sik - ker paa'et, naar man her, hvad han har

Ste - gen, sig Hr. Ox - holmden Be - sked! *Tales.* forresten, det er ik - ke min
 faa - et, faa - et det Ben, man til ham smed: men det er ik - ke min
 staar vi, selv om vi nu og - saa véd: Det er ik - ke vor
 skræmmer, mens han sve - der Angstens Sved: Det er ik - ke hans
 y - tret om Hr. Sehesteds Me - nig - hed: Det er ik - ke min

Fl.
 Liv - ret, det kan li - ge gli - de ned, det er ik - ke min
 Liv - ret, det kan li - ge gli - de ned, det er ik - ke min
 Liv - ret, det kan li - ge gli - de ned, det er ik - ke vor
 Liv - ret, de kan nem - lig gli - de ned, det er ik - ke hans
 Liv - ret, det kan li - ge gli - de ned, det er ik - ke min

Liv - ret! det kan li - ge gli - de ned!
 Liv - ret! det kan li - ge gli - de ned! *f*
 Liv - ret! det kan li - ge gli - de ned!
 Liv - ret! de kan nem - lig gli - de ned!
 Liv - ret! det kan li - ge gli - de ned!

Saa forfærdelig...

Allegro moderato.

Olfert Jespersen.

Nr. 13.

P Bolette

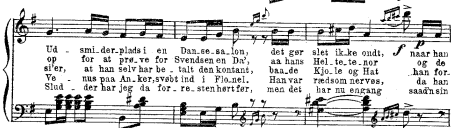
1. Naar jeg end - nu til Da - to ej er ble - ven gift, *f* er det
 2. Der er én, som jeg næ - sten har gi - vet mit Ord, han var
 3. Der er og - saa en fix Pre - mi - er - læj - te - nant, han har
 4. Der er og - saa en vir - ke - lig Kunst - ner - E - lev, ny - lig
 5. Og en an - den har suk - ket for mig i et Aar, og Bu -

ik - ke, for - di der ej har væ - ret Rift, *f p* aa Gud
 før an - den Bas, men nu bli'r han Te - nor, sid - ste
 tidt in - vi - te - ret mig paa Re - stau - rant, jeg faar
 Med - lem af is - de No - vem - ber han blev, han har
 ket - ter hver Søn - dag paa Sen - gen jeg faar, al - tid

nej, for de Mandfolk staar næsten i Ke *f* for at hin - dre, at jeg gaar i
 Ro - se den gaar han og ø - ver sig paa fi - re Tom - mer ud - ø - ver hvad
 Lov til at spi - se saa me - get jeg vil, saa jeg tro'r saamænd ik - ke, hans
 ma - let en Stol, han vil ha' paa, den fri, og de si'er, der er myr - de - lig
 fulgt af de yn - dig - ste Vers af ham sel', hvor saa dej - lig han si'er, at jeg

Gra,ven som Mo. Der er én, som ej hør til den fi. ne Portion, han har
 Herold kan naa. Han har sun - get sig ind i mit Hjertes Luka', hanskal
 Ga. ge slaar til. Han har sat paa min Fin. ger den ber Di. a. mant, og han
 Stemning der. i. Til hans Tu - borg. plak. at har jeg staa. et Mo. del, som en
 fyl. der hans Sjel. Han vil el - ske mig stor. ar. tet, li' ve til han. der, naa, den

Ud - smi. der. plads i en Dan. se. sa. lon, det gør slet ik. ke ondt, naar han
 op for at prø. ve for Svendsen en Da', aa hans Hel. te. te. nor og de
 si' er, at han selv har be - talt den konstant, baa. de Kjo. le og Hat. dan for.
 Ve - nus paa An. ker, svebt ind i Flo. nel. Han var rædsom nerves, da han
 Slud - der har jeg da for. re. sten hært før, men det har nu engang saad'n sin

drej. er mig rundt! Han er myr - de - lig go', naar vi val. ser med Tryk, naar han
 smæl. ten. de Ord! Sik. ket væl - digt Re. gi. ster han har paa sin Sang, blot han
 se - rer mig glad! Jeg kan myr - der. lig godt li' hans Ø. sters og Skum, blot han
 ma - le. de læs! Gør. ne tog jeg ham. skend. th. an vil le. ve paa polsk, naar han
 lok. ken. de Klang! Ja, og af - sla. a. hans Ben det er li. ge frem. Syd - naar han

blot ik. ke var saa for. fær. de. lig tyk, naar han blot ik. ke var saa for.
 selv ik. ke var saa for. fær. de. lig lang, blot han selv ik. ke var saa for.
 selv ik. ke var saa for. fær. de. lig dum, blot han selv ik. ke var saa for.
 blot ik. ke var saa for. fær. d. lig sym. bøs, naar han blot ik. ke var saa for.
 blot ik. ke var saa for. fær. de. lig tynd, naar han blot ik. ke var saa for.

fær. de. lig tyk! for. fær. de. lig tyk!
 fær. de. lig lang! for. fær. de. lig lang!
 fær. de. lig dum! for. fær. de. lig dum!
 fær. d. lig sym. bøs! for. fær. d. lig sym. bøs!
 fær. de. lig tynd! for. fær. de. lig tynd!

Gode danske Ord.

Allegro moderato.

Potpourri.

Nr. 14.

Nicolaisen

1. Al - ber - ti og A - gra - rer - ne la'
 2. Fra Ged - ser og til War - ne - mün - de
 3. Hver s - de Dagses Grøn - ved, der er
 4. Vort Samfund saa for - dær - vet er, at
 5. I Aar og Dag har Ma - gi - straten

Ho' - der - ne i Blød: Hvor - dan skal bedst vi hjæl - pe Eng - selsk - man - den i hans
 skal en Fær - ge gaa, hvad jyd - ske Rigs - dags - mænd for - ban - det daar - lig kan for -
 no'et, der hed - der møet, men ik - ke hvad det hed - der, hvis en Dag hand - rik - ker
 Al - fred Ip - sen maa ha' startet en A - vis, hvor i hans Sorg kan Af - løb
 Gaet og tyg - get paa, hvor - dan vi bedst kan kø - re, naar vi ik - ke gi - der

Nød? Jø! de en - gel - ske Sol - da - ter vi en Glø - de
 staa, nø, men kræ - ve no'et for no'et, den Pran - ger - po - li -
 tæt; han en ny Fem - kro - ne gi'er til den, der si'er ham
 fan, ja, og Med - ar - bej' - dre hav - de han saa - dan en Li - ste
 Gaa, hvor - dan Vog - ne - ne skal væ - re og hvad Slags Sy -

ger, de skal ha' dan - ske Daa - ser med en rund Klat Smør.
 tik, ja den er Jy - dans gen - nem - gaa - en - de Tra - fik!
 det, den fik et Fæ, der sva - red; Grøn - det hed - der sæt!
 a', ak li - ste a' det gjor - de nok de fle - ste ja!
 stem, og ny - de - lig har de nu kla - ret det Pro - blem:

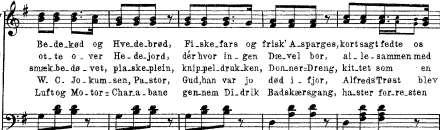
P

Ja-men, hvor for Smør-ret blot! for vi kan jo li' saa godt
 Fær-gen ej paa den vi gaar, for vi tred' - ve Ba - ner faar,
 Sættnej, Gren! vi skal ik - ke! nej, druk-ken som en Al - li - ke,
 Først-saa var der Sor - te - rup, han blev li - ge-strax Bor - te - rup,
 O - ver - jor - disk Led - ning her, saa lidt un - der - jor - disk der,

gi' dem koldt Bord med en varm, Dau - se - hum - mer, Gaa - se - barm,
 ni mod Vest og ti mod Øst, trelangs Ve - ster - ha - vets Kyst,
 det er da Ord af Sprogets Muld: sny - de - sprøj - te, pæ - re - fuld,
 un - ge Doe - tor ju - ris Sung, ex - i - ste - red' ik - ke en - gang,
 Om - ni - bus med He - ste for fra Ny - havn til A - ma'er - tor',

Be - de - kød og Hve - de - brød, Fi - ske - fars og frisk' A - sparges, kortsagt fedte os
 ot - te o - ver He - de - jord, dér hvor in - gen Dæ - vel bor, al - le - sammen med
 smæk - be - de - vet, pla - ske - plein, knippel - drakken, Don - ner - Dreng, kitt - tet som en
 W. C. Jo - kum - sen, Pa - stor, Gud, han var jo død i - fjor, Alfreds Trøst blev
 Luft og Mo - tor - Char - a - bane gen - nem Di - drik Badskærs - gang, ha - ster for - re - sten

ind med Fø'er fra det Fan'ne go - de dan - ske Bord!
 bre - de Spor, det er Fan'ne go - de jyd - ske Ord!
 Brandma - jor - det er Fan'ne go - de dan - ske Ord! *f*
 Ib - sens Ord: E - ne er man Fan'ne stor!
 ik - ke Spor, ja, det er Fan' - me dansk det Ord!

De kan nu være saa søde i den Alder.

Allegretto.

Olfert Jespersen.

Nr. 13.

*mf**Lisc.*

1. Jeg tog til Lot - ten -
2. Hvad Kvin - den hun kan
3. Der lig - ger ud ad
4. Min Mor som lil - le

borg en Dag og spa - se - red' paa Prin - ses - se - sti - en, med
 hit - te paa, det er me - get mer end Man - den a - ner, jeg
 Ve - ster - bro et Pa - læ, man Sky - de - ba - nen kal - der, for -
 Pi - ge fik af sin Red - ste - får en Pa - pe - gøj - ø, som

ét jeg ser en Bar - ne - vogn og elsk - vær - dig nik - ker jeg til
 har ser - ve - ret The med Vråvl i - mel - lem Heg - nets Tu - li -
 di der sky - des paa en Fugl, saa - læn - ge ind - til Fug - len
 kun - de fløj - te „Dros - len slog“ og saa den - i - gaar jeg fik min

Pi - en, jeg plud - red' med den lil - le, og jeg
 pa - ner. Der var et svært Ryk - ind - dér, selv af
 fal - der. Det er vold - somt fi - ne Her - rer, no - get
 Trøj - e. Nu hæn - ger den med Næ - bet - naa, den

spurg-te: Aa, hvem ses er dog den smaa? Og Pi-gen naa-dig
 Her-rer der kom ik-ke gan-ske faa, de sjældne Tu-li-
 ud o-ver Ung-dom-mens før-ste Vaar, men med Guld i de-res
 er jo dog hel-ler ej født i-gaar, men el-lers tem'-lig

smil-te, li-ge-dan gjør.de han' som i Vug-gen laa. Dei
 pa-ner dem saa' de na-tur-lig-vis grun-dig paa, men
 Lom-mer og med Stenk, Stenkaf Sælv i det tyn-de Haar. Tidt
 aands-frisk, skøndt den ny-lig er fyld hund-red fem-ten Aar, og

var jo den smaa Prins Fre-de-rik, tænk, den but-te-de Prin-se-mand, Aal de
 de maa ha'tænkt paa an-det, for fler end én gik og sa' saa-dan: Aal de
 sky-der de skiidt, men spi-serskamgodt og drikker for Folk og Land. Ja, de
 be'rjæden pønt og Suk-kerden faar, den fløj-ter, „Kong Christi-an.“ Jo, de

kan nu være saa so-de i den Al-der, jo, de kan! aa, de kan nu være saa
 kan nu være saa sø-de i den Al-der, jo, de kan! aa, de kan nu være saa
 kan nu være saa sø-de i den Al-der, jo, de kan! ja, de kan nu være saa
 kan nu være saa sø-de i den Al-der, jo, de kan! jo, de kan nu være saa

so-de i den Al-der, jo, de kan!
 sø-de i den Al-der, jo, de kan!
 sø-de i den Al-der, jo, de kan!
 sø-de i den Al-der, jo, de kan!

Tempo di Mazurka.

Bogedal.

Olfert Jespersen.

Nr. 16.

f

1. Nit-ten-de Aarhun-dred'kæ-re, det
2. Du har fy-ret un-der Kæl-len og
3. Ondt og godt har vex-e-le-ret fra
4. Du var med i 'ot-te' fyr-re og
5. Dumme Folk Du lærte at ma-de sig

lak-ker ad Kvæld, det kan snart paa Ti-de væ-re, at Du dør i -
 la- vet As-falt, Du har lagt Dig kent i Se-len og hit-tet paa
 Slægt og til Slægt, kæ-re, Du har sgu trak-te-ret med blandet Kon-
 i an-no ét, Du har væ-ret med paa Nør-re til „Stop nu lidt,
 møt-te i Græs, og de un-ge Pjærat-va-de med Luf-fer som

hjel. Tak for alt, hvor-med Du o-ver-ra-sked: Damp og
 alt: Rot-te-ha-le-klipping, al Slags Krigs-stads, Du har
 fekt: Mag-le-kil-de, By-ron, Ed-gar Høyer, hver af
 Smit!“ Bis-marks-klum-per, Ne-ger-sla-vens Fri-hed skyl-des
 Gæs. Du har gjort en to Mark til en Krone, gi'er os

Te-le-fo-n og Dy-na-mit, Thor-vald-sens Mu-sæ-um blev det
 snak- ket om at op-gi' Krig, det blev Løgn, men det blev ej vor
 dem kan væ-re god for sig, Du har la- vet lidt for man-ge
 Dig saa vel som Vandklo-set, Du har strø-get, hvad der kal-des
 Pi-ger med Hal-le-lu-ja, Du har gi'et mig Sviærma-ma til

rit.

va - sket? næl men det er jo'nte saa be - skidt! Au Du,
Rigsda's Hun - de - lov for Od - der og Lem - vig. Du saa'
Bø - ger, stol - te Nav - ne knytter sig til Dig: Hm ja!
Lig - hed i mo - der - ne Ma - le - res Por - trait. Du har
Ko - ne, det fuar Du sgu in - gen Glæ - de a! Du var

der be - gynd - te med Na - po - leon og end - te med Schnack, -
Oeh - lenschlæg - ersfør - ste Digt og den sid - ste Tik - Tak, -
Nøg - le fin - des i Hi - sto - rien og no'en blot hos Kraek, -
hørt de li - te - ræ - re Fo - re - drag af Pa - stor Schack, -
med, da Kon - fe - rentsraad Han - sen fra Høj - re for - trak, -

Du har sgu haft mange Vex - ler paa din Al - ma - nak!
Du har sgu haft go - de Bi - drag til din Al - ma - nak!
Du har man - ge Spal - ter Han - sen i din Al - ma - nak!
der har væ - ret me - get Slud - der i din Al - ma - nak!
der har væ - ret me - get Af - gang i din Al - ma - nak!

Du har sgu haft mange Vex - ler paa din Al - ma - nak! *f*
Du har sgu haft go - de Bi - drag til din Al - ma - nak!
Du har man - ge Spal - ter Han - sen i din Al - ma - nak!
der har væ - ret me - get Slud - der i din Al - ma - nak!
der har væ - ret me - get Af - gang i din Al - ma - nak!

Drikke - Duet.

Andante non troppo.

Potpourri af „Dukken.“

Nr. 17.

Jørgensen

p
Jeg el - sker Dig, Du sø - de, Du er den bed - ste Drik jeg véd, hvis

al - drig me - re ned Du gled, jeg dø - de, Du sø - del! Jeg

(omfavner Bøgg.

dat) el - sker Dig! Hvad gør Du ved mig? Jeg el - sker Dig! Nej, ga' gør Du ej! Nej

tempo
blot for Dig vi gis - de, Du sø - de Vin, vor Kær - lig - hed, saa

of - te som Du blot gli - der ned, saa vaag - ner al - le vi dø - del!

Jørg. *Beg.*

Jeg kan knap gaa, jeg maa hik-ke, jeg maa ha' en

Jørg.

Sva - le - baj - er! jeg maa ha' lidt mer at drik-ke!

Tyskeren *Jørg.*

Kell-ner! Lass mig nu faa min Rühr - ei er! For Din Ko - ne

Begge

vil vi drik-ke! Skal jeg el - ler skal jeg ik - ke?

Allegro.
Begge

Ti-re-li tys tys, tra la la ha ha hys, ho ho ho, tra la la, ja, den Drik er

go'! Ti-re-li tys tys, tra la la ha ha hys, ho ho ho, tra la la, ja, den Drik er go'! *f*

Fædtelam.

Moderato.

Potpourri.

Nr. 18.

1. Bæh - Ol - sen han dra - ger med Laur - bær her -
 2. I Bla - de - nes Spal - ter, i - sser i de
 3. Ved Stran - den der sid - der en Ko - ne med
 4. Hr. Bo - rups Re - vi - sor har set en Kou -
 5. Da Klok - ker - ne bim - led ved Nyt - aa - rets
 6. Først skøn - ked' Char - lot - te Bè - ré - ny sin

fra, ta'r med sig de Kræf - ter, Vor - her - re ham i Vuggen
 smaa, tidt Kir - ke og Al - ter og Præsterne paa Holdet
 Fisk, hun hol - der sin Fisk og sig selv saamunter og 'saa
 pon, hvis Klip - ning sig vi - ser at ha' en mindre kæn Fa -
 Gry, var Sek - let da fær - digt? og var det kommet saa, det
 Haand, saa mod - tog han Ma - rers saa o - ver - ord'ndigre - de -

*a tempo**rit.**a tempo*

ga', vi ven - ter i Spænding at he - re fra ham, jeg
 fna, de Skarns Journa - li - ster paa Præ - ster - ne klø, til
 frisk; et halv - hundred Aar vel hun sad ved sin Spand, da
 eon. Med den vil han ri - de Hr. Bo - rup til - vands, med
 ny? Hr. Styr gav jo ik - ke paa Spørgsmaa - let Svar, nej,
 bon, men Ma - rer blev vred, det var fjøl - let i Grund'n, en

rit.

sad paa hans Knej - pe, da vi fik det, te Te - le - gram:
 Bu - en den bri - ster, selv Journa - li - ster kan jo de.
 faar hun Be - søg af en sø - dre, stiftfuld Gentle - man.
 Lamm ved sin Si - de, en DonQuixote med Sancho Pans'.
 han lod det lig - ge, og nu Hr. Bjerre Or - det har.
 Spil - le - mand le - ver jo dog fra Haanden og i Mund'n.

a tempo

„Glad jeg mig fø - ler!   Roe - ber be - sej - ret!
 Ja, og ved Gra - ven   har Prø - sten Or - det:
 Op af sin Lom - me   tår han en Sed - del:
 Ja - men Hr. Bo - rup   ry - ster sin Man - ke:
 Hvis Bjer - re spær - ger,   Sthyr sik - kert sva - rer:
 Haanden de knyt - ted,   Ord - ne faldt drøj - e:

Først saa red han Fed - te - lam, og saa red jeg Fed - te - lam!
 „Før var jeg dit Fed - te - lam, nu er Du mit Fed - te - lam!
 „Før var den min, Fed - te - lam, nu er den din, Fed - te - lam!
 „Den er for stram, Fed - te - lam, gaa med dit Lam, Fed - te - lam!“
 Før var det mit Fed - te - lam, nu er det dit Fed - te - lam!
 „Hvad er det dit Fed - te - lam, det er sgu mit Fed - te - lam!“

Ar - men han bræk - ked,   Rib - ben han knæk - ked,   Ti - mer vi
 ja, mi - ne Ven - ner!   Korte - ne paa Bor - det!   han gaar ad
 „Tak, sa' hun, hvem De,   som er saa ø - del?“   „Tja, a - no -
 mu - lig - vis Fæng - sel   til Jer kan van - ke,   det bl'ør en
 og lad os haa - be,   at Du den kla - rer,   sving i - al - fald
 End - lig Bé - re - ny   fal - der til fej - e: „Tre hundred'

rit.   *a tempo*
 kæm - ped' i Træk - Danmark le - vel! Magnus Bech! *f*
 Hel - ve - de til - det vi al - le haa - be vill' *f*
 nym er jeg vel - for - re - sten hedder jeg Ga - méll' *f*
 hvas Fed - te - mad - Fed - te - lam i Fed - te - fad' *f*
 Klok - ker - ne, Du,   den kan gaa engang end - nu! *f*
 Krus kan Du faa,   det gi'er jeg Dig Haanden paa! *f*

Noget af det mest ...

Allegretto.

Olfert Jespersen.

Nr. 19.

f *p* Kirsten

1. Mar - ti - nius som Ro - me - o
 2. Hvad skri - ves der nu for en
 3. Vi har jo en Dig - ter, en
 4. Jeg tro'r Ej - nar Niel - sen er
 5. Den Skurk, der skød Prin - sen af

glemmer jeg ej, Fru Wie - he ej hel - ler som Ju - lie, at
 Li - te - ra - tur? Vi - gi - li - å sl'r, den er far - lig, og
 høj - baa - ren Skjald, der rundt i A - me - ri - ka flak - ker, og
 dyg - tig og snild, hans Bil - led' var dog lidt mærk - vær - dig, hans
 Wa - les for - bi i Brys - sel, blev ba - sted og bun - det, men

tæn - ke, For - sel - dre - ne hav - de sagt nej! aa,
 net - op de Bs - ger, som jeg sy - nes duer, er
 han har nu gi - vet det Løf - te: „I - fald mod
 Folk syn's jeg lig - ned' mest rø - ge - de Sild, der
 det var nu li - ge godt vort Po - li - ti, som

de var jo rent ud u - mu - lie! En Is - tap ma te, naar han
 skrev - ne af Fan - den skin - bar - lig. Nu har jeg faa - et sendt saad'n et
 Op - ge - rets Ti - me det lak - ker, ja saa skal I se mig i
 ik - ke var rø - ge - de fær - dig. Men nu her' jeg: „Der i er der
 Kug - len i Vog - nen har fun - det. Naa, voldsomt det kneb, før

ser paa sin Mø, i sid. ste Akt maa de dog beg. ge to
 tykt Te. sta. ment, det gam. le, jeg før kun i Ud. tog har
 Fron. ten. O. ve! for Par. don det er no. get, han nep. pe vil
 væl. digt Ge. ni, det er'n hel Aa. ben. ba. ring af skøn Po. e.
 hit. tet den blev, de sled i'et, saa Sve. den af Hjel. me. ne

dø. Det var ik. ke sket, hav. de Shak. speare blot vidst, hvor
 kendt, det skul. de da væ. re u. far. ligt. jo vist! nej,
 gi', der hjæl. per ej Magt, og der hjæl. per ej List, for
 sil. Og nu si'er jeg na. tur. lig, som Folk si. ger flest: Det er
 drev, de hit. ter skam alt, naar man blot gi'er dem Frist. Po. li.

Ti. nius var. aa! han var no'et af det mest..! *più mosso*
 Bib. len er aa! den er no'et af det mest..!
 Drachmann er aa! han er no'et af det mest..! *f*
 ma. ge. lest. aa! det er no'et af det mest..!
 ti. et er aa! det er no'et af det mest..!

rit.

Han var no'et af det mest..!
 den er no'et af det mest..!
 Han er no'et af det mest..!
 det er no'et af det mest..!
 det er no'et af det mest..!

Kærligheds-Duet.

Moderato grazioso.

Potpourri.

Nr. 20.

Han:
p

mf

1. Li-den Kirsten! det nyt-ter skam ej hvad De si'er, og hvor-
2. Se mit Bryst er be-hængt med vel hen-ved en Snes af det
3. Aa, vort Hjem skal ej væ-re som Folkses er flest, Stilen
4. Vi hos Willum-sens skal ha' Ter-ri-er-ne brændt, Hammers-

me-get De saa stritter mod: — „Jeg har set Dig, Du Per-le blandt
Stads, der er Al-le-mands Lyst, — men det sken-ne-ste Smykke kan
skal væ-re gen-nemført strengt, *Hun:* jeg vil helst ha en gammel-dags,
høi skal gi'e Lof-tet lidt hvidt, — vo-re Lag-ner skal Wagner, det

Hun:

Li-ba-nons Pier, og jeg knæ-ler i Sang for din Fod! — Se
slet ik-ke ses, for det gem-mer jeg dybt i mit Bryst. — Den
lav-lof-tet Kvist med et Ud-styr-ber, hvad jeg har tænkt: — En
un-ge Ta-lent, teg-ne op, *Hun:* men hvad skal Al-fred Schmidt? *Han:* Han

det har en Gang en Dig-ter af Rang, han den vi-se Kong Sa-lo-mon
fran-ske Le-gion! Ja, sik-ken Portion! Selv saa Storkors der er in-gen
gammel Ka-min, halv-an-den Du-sin af de haar-de-ste Sto-le, man
og A-xel Thless skal, naar vi skal vies, il-lu-stre-re Me-nu-en lidt

Han: *rit.*

sagt, — og de dej - li - ge Ord i Kong Sa - lo - mons Sang har mit
 Nød: — *Han:* Men jeg mangler et Huskors, en lil - le Per - son, jeg kan
 har! — *Han:* Og paa Væggen skal hænge en ken Mando - lin, for jeg
 flot, — *Han:* Gud vi faar li - ge - frem et kom - plet Pa - ra - dis! *Han:* Ja, det

Hun: Tempo di Valse.

Hjer - te paa Læ - ben mig lagt. — Men Mo - der
 bæ - re i Liv og i Død. — At væ - re
 spil - ler jo lidt paa Gui - tar! — *Hun:* Ser - van - te -
 mang - le - de Pi - ne - død blot! — *Hun:* Vor Spyt - te -

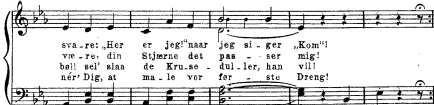

si - ger, at un - ge Pi - ger skal tæn - ke sig tre Gan - ge
 Rid - der ej mer jeg gi - der und - ta - gen Rid - der for
 Stel - let og Kakt - ovs - spjældet skal Dorph w'e Teg - nin - gen
 bak - ke skal Schied - te makke, *Han:* Skov - gaard teg - ne vor

Han:

om! — Be - tænk Dem ba - re, blot De vil
 Dig! — *Hun:* Nej, Hus - kors, kø - re, vil jeg ej
 till! — *Han:* Og til vort Selv - stel skal Bin - des -
 Seng! — Og Ven - te - godt bér jeg, hvis ej det ge -

sva - re: „Her er jeg!“ naar Jeg si - ger „Kom!“
 væ - re, din Stjerne det pas - ser mig!
 bøl sel' slaa de Kru - se - dul - ler, han vill
 nér' Dig, at ma - le vor før - ste Dreng!

Velkommen til „Valkyrien.“

Allegro moderato.

Folkevis.

Sopran.
All.

Nr. 21.

1. Vel - kommen til - ba - ge, Du stol - te Kor -
2. Vi fulg - te Jer Rej - se pr. Kor - re - spon -

Tenor.
Bas.

vet, saa gla - de vi fla - ge for Chef som Ku -
dant, nu An - kret I hej - se, og Rej - sen er

det, din Nyt - te Du gjo - re paa Ha - vet det
endt. Hvor Fla - get I vi - ste, I hød - re - des

blaa, Du blev os en Spo - re til køkt at gaa
højt, I Mid - da - ge spi - ste, der of - te faldt

paa. De ri - ge - ste Skat - te Du hen - ted' der -
 drøjt. Fra Si - am til Ki - na, til Hav - re og

rit.
 fra, en kon - ge - lig Plat - te vi bur - de Dig
 Brest pr æ - de Mes - si - na, - men hjem - me er

Più mosso.
 sla! God - da! Nu Du kommer hjem til Dit Sommerhjem, hjem til
 bedst! God - da! Med Mu - sik og Sang, un - der Bæ - gerklang hol - der

Dan - marks dej - ligt Vang og Væng, bru - ger vi vort Krudt, gler Jer
 Du dit Ind - tog i vor By, ger Du nok en Gang Gavn for

rit.
 fuld Sa - lut fra Prins Val - de - mar til Kok - kens Dreng!
 Dan - ne - vang, skal Du at - ter med i vor Re - vy!

Offentlig Foredrag af Sangene er strengt forbudt!